Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 88 (340) Miercuri 17 Noemb. 1954 * 4 pag.; 15 bani

DESPRE „AJUTOR" ȘI... AJUTOR

Dragă redacție.

Cu părere de rău trebuie să-ți spun, că în grupa IV-a fete — grupa a cărei conducătoare sunt eu — sunt multe pioniere care au trecut pătrarul I cu note mici. Dar de asta nu sunt eu de vină. Eu am încercat să le îndrept și am reușit într'o măsură oarecare. Dar într'una din săptămâni m'am îmbolnăvit. Și iată că tocmai în acea săptămână au fost ascultate aproape toate fetele din grupa mea. Fetele n'au fost pregătite și au primit note 2 și 3. Când m'am întors la școală am început să le ajut din nou. Intr'o zi fetele au spus că nu e nevoie să le mai explic lecția, că au înțeles totul. Se poate întâmpla să fi înțeles, dar acasă ele nu au mai învățat nimic. A doua zi au fost ascultate și din nou au primit note doi.

Astfel, grupa mea, a încheiat prost primul pătrar.

Ana Maria TRAUR
Arad

Iată așa dar dragă cititorule, o scrisoare care dă foarte mult de gândit. Noi, când am citit scrisoarea ne-am închipuit-o pe Ana Traur ca pe o „dădacă" tare grijulie. „Micuțele" pe care le are în grija sa, nu trebuie să-și bată capul cu nimic fiindcă Ana tot o să le deslege probleme, o să le ajute să-și facă temele acasă, o să le explice lecția până ce fiecare o va înțelege. Dar iată ce nenorocire s'a întâmplat! „Dădaca" s'a îmbolnăvit și bietele „micuțe" n'au mai avut cum să-și pregătească lecțiile.

Unde duce acest fel de „dădăceală" ai văzut prea bine, chiar din cuprinsul scrisorii trimisă de Ana Traur. Invățate să le explice altcineva temele, fetele din grupă s'au obișnuit să nu depună niciun efort la învățarea lecțiilor. S'a îmbolnăvit Ana? Nu-i nimic, o să se însănătoșească! Pionierele capătă nota 2? Nu-i nimic doar Ana o să le ajute să se îndrepte!

Este oare acesta un ajutor? Nu, nici pe departe nu se poate numi ajutor.

Dar să ne gândim altfel. In grupa Anei Traur este o pionieră care nu știe să învețe, nu este destul de perseverentă la învățătură. Și iată că Ana îi zice într'o zi:

— Astăzi viu să-mi fac lecțiile la tine acasă.

Și chiar așa face. Se duce la acea pionieră acasă și hotărăsc împreună să rezerve învățăturii două ore. Apoi fiecare se apucă de treabă, una într'un colț al camerei iar cealaltă în alt colț. Fata a terminat temele mai repede și iată vine cu caietul la Ana. Ana le citește și găsind câteva greșeli îi spune:

- N'ai făcut bine. Fă-le încă odată și ai să vezi singură unde ai greșit.

Apoi la sfârșit se ascultă una pe alta controlând astfel dacă au înțeles bine lecțiile.

Este acesta un ajutor? Este! In felul acesta pioniera din grupă va învăța să fie perseverentă în învățătură și mai ales își va da silința să priceapă singură problemele, înțelesul lecției. Iar dacă se va întâmpla ca Ana să lipsească din școală ea nu v'a căpăta nota 2 deoarece s'a obișnuit acum să fie perseverentă, poate să se descurce și singură.

Ține minte un lucru: învățătura este prima datorie a fiecărui pionier. Fiecare deci trebuie să se străduiască să învețe bine. Dar ca să învețe bine are nevoie de perseverență și nu de „dădăceală".

Tamaș Elisabeta din clasa a VII-a dela Școala de fete nr. 127 din București, execută o mișcare de gimnastică la bârnă. Ea este membră a cercului sportiv dela „Palatul pionierilor".

O întâlnire cu prietenii

La fluieratul scurt al arbitrului mingea zbură peste plasă. Privirea voleibalistelor și voleibaliștilor dela casa pionierilor din Oradea era ațintită la fiecare minge trimisă de echipa adversă din Cluj. Lupta pentru întrecere devenea din ce în ce mai înverșunată. Doar sportivii s'au antrenat temeinic până să susțină acest meci. Și'ntr'adevăr echipa de volei-bal dela casa pionierilor din Oradea a condus până la sfârșit meciul, și a ieșit învingătoare.

Vizita la pionierii din Cluj, întâlnirea de volei și celelalte meciuri susținute au întărit mai mult prietenia dintre pionierii clujeni și orădeni.

Mircea CHIRILA
Școala Pedagogică Mixta
Oradea

Camera pionierilor

Pe coridorul curat și luminos al școlii, nu era nimeni. Toți pionierii și școlarii erau la ore. M'am dus la camera pionierilor. Eram curioasă să văd cum arată. N'am apucat să pun bine mâna pe clanță, că deodată apăru dintr'o cămăruță din dreapta, Simionescu din clasa VII-a. El învață după masă și acum i-a venit rândul să facă de gardă la cameră.

— Pe cine căutați? mă întrebă el... apoi m'a condus înăuntru.

Nu știam la ce să mă uit mai întâi. După câteva clipe apăru și instructorul superior.

— Să-i fi văzut cum au aranjat-o la începutul anului, îmi spuse instructorul. Alfredi Viorel a desenat cravata și insigna de pionier. Cotulbea a scris cu tuș negru angajamentul. Apoi împreună cu Constantin și Marin au înjghebat colțul pionierilor. Cornel a pus steagurile și drapelul unității la colțul pionierilor. Tot el a mai aranjat tobele și goarnele.

— Uitați-vă și la caietul acesta îmi atrase atenția Simionescu. Mihai, Leonida și Cornel sunt pasionați de filatelie și în acest caiet au strâns tot felul de timbre. Cine găsește un timbru, dă fuga să-l lipească aici. Pionierii au adus multe cărți în camera lor. Ion, le-a rânduit pe toate în bibliotecă. S'au mai adus și ghivece cu mușcate de toate culorile. Fiecare pinoier a găsit câte ceva de făcut. Burlacu a observat că'n cameră ar mai fi nevoie de o măsuță. S'a tot gândit el la măsuța pe care o avea acasă dar n'a spus nimănui nimic. A doua zi, împreună cu alți colegi, a adus măsuța și o față de masă brodată. Când au terminat de aranjat camera, pionierilor nu le venea să mai plece din ea.

Conducătorii de grupă și colectivele de conducere vin aici să scrie în jurnalele lor. Tot aici se mai țin și unele adunări de grupă și mici consfătuiri cu instructorul. Unii citesc cărți sau se întâlnesc cu cei mici. Și toți vin cu plăcere pe rând să facă de serviciu.

A doua zi, am trecut din nou pe acolo și când am deschis ușa am rămas surprinsă văzându-l pe Cazacu Nicolae, un băiat de-o șchioapă, ținând în mână mătura cu o coadă de două ori cât el și măturând de zor. Nicolae a șters și praful, a udat și florile...

Acum dragi cititori după ce ați aflat cum este camera pionierilor din unitatea nr. 2, din Craiova am vrea să ne povestiți și voi cum arată camera voastră.

Stela JUCAN

Sunt sau nu, GAZETĂ DE PERETE?

Spre sfârșitul anului școlar, am fost pusă pe unul din pereții școlii. Abia m'au așezat la locul meu și eram nerăbdătoare să aflu și eu vești din unitate. Dar toți prietenii care se îngrijiseră la început de apariția mea, m'au dat repede uitării. In vacanța de vară niciun copil n'am mai văzut pe la școală.

In Septembrie, când am auzit din nou vocea și larma copiilor reîntorși din vacanță, nici nu vă pot spune cât m'am bucurat. Pe la mine însă, nici atunci n'a trecut nimeni. Vroiam să le urez și eu „bine-ați venit" dar n'am avut cui. Auzind odată cum se discută pe coridor despre mine, mai că-mi venea să plâng. Am aflat că toți cei care făceau parte din colectivul redacției, erau din clasa a VII-a și acum sunt la alte școli. Deci, mi-am zis desnădăjduită, nu are cine să mă mai îngrijească. Mă voi prăpădi.

Se vede însă că soarta nu m'a părăsit de tot. De bine, de rău, am fost în cele din urmă băgată în seamă. Dar iată cum: la 12 Octombrie a venit Oniga Titi, cu articolul „Inceperea noului an școlar, 1954—1955". In altă zi mi-a venit un alt articol. Al treilea loc e gol. La rubrica „comunicări" sunt afișate prețurile presei de copii. Iar la rubrica „Humor" s'a afișat programul dela casa pionierilor. Nu știu ce să mai cred despre mine. Voi ce ziceți, sunt sau nu gazetă de perete?

„Gazeta de perete a pionierilor și școlarilor dela școala de 7 ani, de băieți nr. 1 din Iași".

P. conf. E. GAVRILESCU
corespondenta „Scânteii pionierului" în reg. Iași.

PENTRU PATRIE

Ajutorul pionierilor

Acum câteva zile am mers cu toții pe tarlaua gospodăriei de stat din comuna noastră pentru a smulge sfecla de zahăr. Ne-am împărțit în trei detașamente și fiecare detașament a primit să strângă sfecla de pe câte o parcelă. Mai întâi am smuls sfecla iar după aceea l-am rupt frunza. In trei zile noi am strâns sfecla de pe 4 ha.

Elena BEJENARU
com. Laza-Iași

In câteva ceasuri

Săptămâna trecută, parcul gospodăriei de stat „30 Decembrie" a avut mulți oaspeți. Eram noi pionierii unității nr. 5 din comuna Banloc. Ne-am dus să adunăm castanele ascunse pe sub frunzele îngălbenite. In puțină vreme noi am reușit să strângem 1000 kg. S'au evidențiat îndeosebi pionierele detașamentului 3. Cele din grupa a I-a a detașamentului I au adunat 15 kg. măceșe. Măceșele au fost date cooperativei din comună iar castanele s'au depozitat la G.A.S. pentru a fi transportate la crescătoria de cerbi și căprioare.

Teodora IZBAȘOIU
com. Banloc, regiunea Timișoară

Munca creatoare în folosul poporului

STRUNGARUL UTEMIST

Nu se putea spune despre strungarul utemist Bărbat Marin dela I.M.U.-Medgidia, că nu lucrează bine. Dimpotrivă. Era fruntaş în muncă. Aplica temeinic metodele Bâcov şi Bortchevici de tăiere rapidă a metalelor. Graficul lui de producţie urca mereu, normele rămâneau departe, în urmă. Din mâinile lui nu ieşeau rebuturi. Şi totuşi, o nemulţumire ascunsă îl rodea pe Bărbat. Era frământat, inciudat. Maistrul secţiei îl observă. Intr'o zi, îi puse mâna pe umăr şi-l întrebă prieteneşte:

— Te văd posomorît Marine. Ia spune, ce-i necazul?

Marin a răbufnit:

— Cum să fiu vesel? Vezi şi dumneata: mereu intervine câte-o comandă urgentă. Din pricina asta trebuie să opresc maşina, să scot o piesă, să pun alta. Asta de câteva ori pe zi. Ia socoteşte cât timp se pierde în felul ăsta?

N'a trecut mult dela această discuţie. Intr'o bună dimineaţă, Bărbat Marin a venit mai luminat la chip ca de obicei. Frământările, strădaniile lui dăduseră rod. In ziua aceea urma să se experimenteze inovaţia lui: dispozitivul de prindere a pieselor în plin mers al strungului. Va da oare rezultate? Il încerca emoţia.

...Când la sfârşitul experimentării, tovarăşii veniră să-l îmbrăţişeze şi să-l felicite, lui Marin i se umeziră ochii de bucurie.

Azi, strungarul Bărbat Marin, datorită inovaţiei sale, îşi depăşeşte zilnic norma cu 350%. Prin introducerea în lucru a dispozitivului creiat de el, productivitatea muncii a crescut cu 100%, iar prin eliminarea timpilor morţi s'au realizat însemnate economii care au contribuit la reducerea preţului de cost

Bărbat Marin vorbeşte despre inovaţia sa!

Seminţele au fost salvate

Pe muncitorii şi tehnicienii fabricii de ulei „Ardealul" îi necăjea un lucru: uneori, seminţele depozitate în magazii înainte de a fi prefăcute în ulei, erau expuse supraîncălzirii. Asta făcea ca seminţele să se râncezească, nemai fiind bune pentru fabricaţie. Cum să preîntâmpine primejdia? Producţia mergea din plin, dar noi şi noi cantităţi de seminţe soseau în magazii...

Intr'o zi, tovarăşului Ludovic Keresztessy îi veni un gând: ce-ar fi să construim un aparat care să ne spună singur unde se ivesc puncte de supraîncălzire? Şi s'a aşternut pe treabă. S'a trudit mult, dar a scos-o la capăt. Acum, cu ajutorul aparatului construit de el, muncitorii controlează zilnic seminţele din magazii. Dacă se iveşte undeva vreun focar de supraîncălzire, în vârful semnalizatorului se aprinde un bec, vestind pericolul. Seminţele sunt mutate în alt loc sau aerisite. In felul acesta, mii de kilograme de seminţe sunt salvate la timp.

Un obicei rău

Era Sâmbătă seara. Afară se lăsase întuneric. Trei elevi se îndreptau singuri şi tăcuţi pe o stradă dosnică. Erau trei prieteni, trei băieţi dela o şcoală din oraşul nostru. Unul dintre ei rupse tăcerea şi spuse:

— Hai să cumpărăm nişte ţigări, să vedem cum ne stă cu pipa'n gură.

Al doilea acceptă propunerea prietenului, de, să nu-l contrazică! Cel de al treilea şovăia. Dar nu trecu mult şi tot discutând, cei trei prieteni ajunseră în dreptul unui debit. Primii doi dădură buzna în debit, scoaseră bani şi cerură câte un pachet de ţigări. Al treilea stătu la îndoială, dar în cele din urmă îndemnat de prieteni, cumpără şi el.

Se îndreptară apoi toţi trei spre parc şi luară loc pe o bancă. Cei doi îşi aprniseră ţigara. Al treilea, căzu pe gânduri şi de data aceasta. Dar după un minut de teorie, despre „fumat" ţinută de prietenii săi, îşi aprinse şi el o ţigară. N'a putut rezista ispitei celorlalţi. Şi apoi cum, el nu are curaj? Cum să rămână de ruşinea prietenilor? Intâi a început cu o ţigară de încercare, apoi cu două... trei...

Dar nu numai obiceiul acesta rău de a fuma îl au acei trei prieteni. Ei mai şi mint. Işi înşeală părinţii, cărora le spun că-şi cumpără caiete şi rechizite, pe când banii-i cheltuiesc pe ţigări. Sunt demne oare asemenea fapte de nişte elevi?

Constantin TEODORESCU
Călăraşi

Caietul meu de culegeri populare

Auzind dela tovarăşul profesor de Limba Română, despre creaţia populară, citind din cărţi şi auzind din popor poezii, basme, proverbe, zicători şi ghicitori, am prins o mare dragoste de folclor. Am citit de multe ori despre culegătorii noştri de folclor şi aşa am început şi eu să culeg ghicitori.

Cum auzeam vreo ghicitoare, repede o treceam pe caietul meu de culegeri populare.

Tot culegând ghicitori, zi de zi, am adunat vreo 155. Vă trimit mai jos câteva din ele.

Sus pădure
Jos prescure.
(Ceapa)

Dacă iei se face mare,
Dacă pui se face mică.
(Groapa)

Unul ară,
Doi se miară,
Patru mână
Şi-un coţoflic.
(Râtul, ochii, picioarele şi coada porcului)

Găină verde
Cu ouăle galbene.
(Cartoful)

Am o raţă
Fără viaţă
Trece apa cât de mare
Şi mă duce în spinare.
(Barca)

Am un cuptoraş
Plin de iepuraşi
(Gura şi dinţii)

Ce se zideşte fără cărămidă
Şi sboară fără aripi?
(Zăpada)

Când intru deodată
Umplu casa toată.
Ziua mi-e ruşine,
Noaptea văd prea bine.
(Lumânarea)

Jumătate e în casă,
Jumătate e afară.
(Cuiul)

Petru STUPARU
cls. a VII-a
Şcoala de 7 ani, Nr. 18
Iaşi

Cum s'a născut pământul

Pioniera Otilia Aduce, dela Şcoala de 7 ani din comuna Dumitriţa, regiunea Cluj, ne-a cerut să-i răspundem la întrebarea „Cum s'a născut pământul?" Iată răspunsul:

Conf. univ. MIHAI IANCU
Decan al Facultăţii de Geo-Geografie Bucureşti

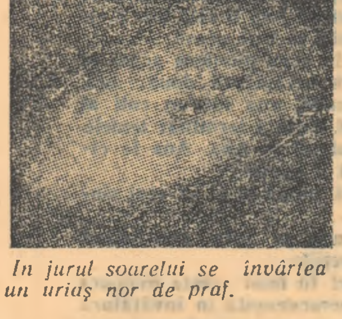
Problema originii astrului pe care locuim i-a frământat pe oameni din timpuri străvechi. Pe atunci se credea că pământul nostru ar fi centrul întregii lumi şi se născociseră tot felul de legende în jurul originii sale. Fireşte, ştiinţa în vremurile acelea nu avea destule date pentruca să explice în ce mod a luat naştere pământul. De această slăbiciune a ştiinţei s'au folosit clasele stăpânitoare şi în special clerul.

Astăzi însă nu mai este pentru nimeni un secret faptul că pământul nostru este o planetă care face parte dintr'o familie de corpuri cereşti numită sistemul solar. In centrul acestei familii se află soarele — un uriaş glob de gaze incandescente — în jurul căruia se învârtesc planetele. Planetele au deasemeni forma de glob şi descriu în jurul soarelui drumuri aproape circulare. Ca să ne dăm mai bine seama de mişcarea planetelor să ne închipuim că am da drumul unei sfârleze mari să se învârtească pe o masă netedă. In jurul acestei sfârleze am pune apoi să se rotească alte sfârleze mai mici. Sfârlezele mici dau ocol sfârlezei mari dar în acelaş timp se rotesc şi în jurul axei lor.

Mişcarea în acelaş sens şi pe acelaş plan, a planetelor dovedeşte că şi formarea lor, naşterea lor, a fost asemănătoare. Cercetările făcute de academicianul sovietic O. I. Schmidt, precum şi ale altor savanţi sovietici, ne arată că acum 6 sau 7 miliarde de ani în jurul soarelui nu se aflau planete ci un uriaş nor format din miliarde de mici particule. Unele din aceste particule erau solide — mici firişoare de praf — altele însă erau gazoase. Norul din care făceau parte avea forma unui disc uriaş a cărui rază întrecea raza sistemului solar actual. In mijloc se afla soarele.

Fireşte, norul acesta uriaş nu stătea pe loc ci se învârtea în jurul centrului său, în jurul soarelui, în acelaş sens în care se învârtesc şi astăzi planetele. Rotindu-se, micile particule se ciocneau între ele, se lipeau una de alta, dând naştere la nişte bulgări. Cu timpul bulgării se făceau din ce în ce mai mari căci alte firicele se lipeau de ei. Voi v'aţi jucat adeseori cu zăpadă şi aţi văzut că cu cât rostogoleşti un bulgăre de zăpadă cu atât el devine mai mare. Aşa s'a întâmplat şi cu bulgării formaţi în norul din jurul soarelui. Cu vremea aceşti bulgări s'au făcut tot mai mari şi treptat s'au transformat în mari corpuri cereşti, planetele. Aşa a apărut şi pământul nostru.

Este de înţeles că particulele care erau mai apropiate de soare primeau mai multă căldură decât cele care se aflau la marginea norului. Lucrul acesta nu putea să nu aibă influenţă asupra formării planetelor. Pe bulgării depărtaţi de soare, din pricină că erau foarte slab încălziţi, gazele îngheţau sub formă de chiciură. Din această pricină planetele depărtate de soare au un volum mai mare iar

In jurul soarelui se învârtea un uriaş nor de praf.

în structura lor predomină gazele. Pe bulgării apropiaţi de soare însă, îngheţarea gazelor nu era posibilă, deoarece încălzirea era puternică. Iată dece în structura acestor planete predomină mai mult elemente fieroase şi pietroase, strâns unite între ele. Deaceea aceste planete au un volum mai mic.

Aşadar pământul nostru n'a fost niciodată un fluid arzător, cum s'a crezut până nu demult. Tânărul nostru pământ era un glob rece care primea căldură şi lumină dela soare. Dar atunci, se naşte în mod firesc întrebarea: care este explicaţia că pe gurile vulcanilor ţâşneşte lavă arzătoare? Nu înseamnă oare aceasta că undeva, în sânul său, pământul are o mare cantitate de căldură, în stare să topească parte din elemente şi să le arunce afară sub formă de lavă? De unde ia pământul această căldură proprie?

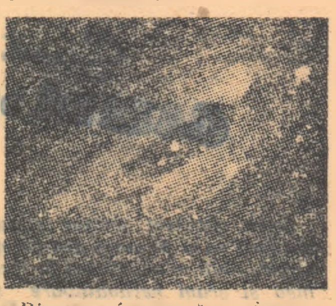
Ca să găsim explicaţia acestor întrebări trebuie să ne gândim la elementele care au intrat în structura pământului. Printre firicelele care au intrat în structura pământului au fost unele care conţineau substanţe radioactive cum sunt: uraniul, teriul şi radiul. Se ştie că aceste substanţe au proprietatea de a se desagrega, de a se transforma — într'un timp îndelungat, fireşte. Radiul de pildă se transformă treptat în plumb. Prin desagregare, aceste substanţe dau naştere la căldură, care se înmagazinează şi se răspândeşte în straturile pământului. Acolo unde aceste substanţe radioactive se găsesc într'o cantitate mare se naşte şi o cantitate mai mare de căldură. Elementele din jur se topesc, devin incandescente, şi se revarsă la suprafaţă prin crăpăturile scoarţei.

In momentul de faţă naşterea căldurii pământului prin desagregare este aproape de punctul său culminant. Fireşte, nu trebuie să ne aşteptăm la o topire totală a pământului. Acest lucru este absolut imposibil deoarece cantitatea de substanţe radioactive pe care o are pământul este mult prea mică pentru a face o asemenea ispravă. Cu vremea însă, de-a-lungul multor miliarde de ani, când desagregarea va trece de punctul său culminant, pământul va începe să piardă treptat din căldura sa proprie. Răcirea lui lăuntrică nu prezintă însă niciun pericol pentru viaţa de pe scoarţă, deoarece aceasta există datorită luminii şi căldurii primite dela soare.

★

Am văzut cum s'a născut pământul, cum s'au născut planetele şi de unde are astrul nostru căldura sa. Rămâne să mai lămurim o întrebare: cum a apărut norul imens de praf din jurul soarelui?

Trebuie să ştim că soarele nostru, împreună cu planetele sale face parte dintr'un sistem uriaş, dintr'o familie de circa 10 miliarde de stele, numită Galaxia, sau Calea Lactee. Acest uriaş sistem l-aţi observat cu siguranţă şi voi în nopţile înstelate, fără lună. Galaxia se prezintă ca o dâră albicioasă care străbate cerul dintr'o parte în cealălaltă.

Din nor încep să se formeze bulgări.

In afară de stele se află în Galaxie şi zeci de milioane de nori uriaşi, întunecoşi — acumulări de mari cantităţi de firicele de praf. Din aceşti nori se formează şi astăzi stele, care apar totdeauna în grupuri şi se răspândesc apoi în spaţiu. Soarele şi planetele noastre au apărut tocmai dintr'o asemenea acumulare.

Natural, mai sunt încă multe probleme de lămurit în legătură cu originea pământului. Ştiinţa din zilele noastre însă, ştiinţa sovietică, face paşi uriaşi dându-ne posibilitate să ne apropiem cât mai mult de adevăr.

SĂ INVĂȚĂM DIN EXPERIENȚA PIONIERILOR SOVIETICI

Un „5“ bine meritat

Nina Alexeevna, profesoară de Constituția URSS, povestea la lecție despre legile Statului Sovietic. Natașa o asculta cu atenție. Spre sfârșitul lecției, Nina Alexeevna ca întotdeauna, începu să pună întrebări. După răspunsurile din bancă, e ușor să vezi dacă elevii au fost atenți sau nu. Când fu întrebată Natașa, ea se gândi o clipă, apoi dădu un răspuns frumos.

Și totuși fetița n'a fost mulțumită. Oare în felul acesta răspunde ea la lecțiile de Istorie? Natașa îndrăgește această materie și este în stare să asculte ceasuri întregi despre răscoalele lui Spartacus sau despre expedițiile lui Hanibal.

Dar la Constituție? „Constituția este legea vieții noastre, trebuie s'o cunoașteți bine“, — își aduse aminte Natașa de cuvintele profesoarei.

...O ploaie scurtă a trecut peste oraș. Copacii, trotuarele, uriașa clădire a teatrului, toate erau spălate, păreau noi și parcă mai frumoase. Iată și clădirea cunoscută a muzeului istoric. De câte ori n'a venit aici Natașa cu prietenele ei din cercul de Istorie! Astăzi muzeul va trebui s'o ajute să se pregătească la Constituție. Natașa intră în vestibul. Trecu în „Secția Industrială“. Privi în jur. Cum nu s'a gândit ea înainte? Doar aici poți vedea toate realizările cu care se mândrește orașul ei drag!

Și iată Natașa stă în fața unei vitrine cu țesături de bumbac. Câtă bogăție de desene e pe aceste pânze! Uite niște trandafiri purpurii, dincolo — niște romanițe modeste. Alături, țesături roșii, albastre, fără niciun model. In toate colțurile Uniunii Sovietice sunt purtate rochiile din țesăturile lucrate de mâinile îndemânatice ale țesătoarelor din orașul ei — Ivanovo.

„Poate că la pânza aceea ușoară, de culoarea cerului a lucrat țesătoarea din blocul nostru?, — se gândește Natașa. Cum de nu am observat până acum că alături de mine trăiesc meșteri atât de minunați? Și parcă numai eu? Și Nonna și Raia, toate am știut că până la revoluție, Ivanovo era un sat care aparținea moșierilor, iar astăzi este un mare oraș industrial, iar stăpânii lui sunt muncitorii. Și cum lucrează ei acum, ce succese obțin, toate acestea le cunoaștem prea puțin. Chiar mâine am să povestesc fetelor și vom veni aici împreună“, hotărî Natașa.

Când se întoarse acasă, citi din manual lecția la Constituție, răsfoi ziarele. A doua zi în carnetul de note al Natașei Coșelova din Școala Nr. 55 apăru un „cinci“ bine meritat.

M. BARANOVA
(După Pionerscaia Pravda)

Viitorii aviatori

Acești copii din Moscova au citit despre faptele eroice ale aviatorului Nesterov, despre zborul fără escală Moscova—America a lui Cicalov.

„Vom construi și noi avioane, vom zbura și noi“ își spun copiii. Deocamdată ei ascultă cu atenție explicațiile profesoarei.

Olea Bondareva și Sașa Trepov, tineri naturaliști dela Școala Nr. 1 din Moncegorsc — oraș ce se află în tundra polară — au scos la plimbare iepurașii. Aceștia trăiesc în colțul viu al școlii lor.

Colțul nostru viu

Școala noastră se află în satul Barviha. Natura e minunată la noi — de jur împrejur se întind păduri de brazi. Intr'o zi ne-am gândit și am hotărît să facem un colț viu. La școală e puțin loc, dar ni s'a dat o încăpere în apropierea școlii. Am construit cuști de lemn și le-am instalat acolo. Rimma Cașirina a adus o broască țestoasă, un arici și șase peștișori. Vitea Iahontov a dăruit un iepure de angora. Raia Macarâceva și Nina Grigorieva au adus câte un iepure de casă, unul sur și altul negru. Institutul de cercetări științifice „I. I. Mecinicov“ a trimis pentru colțul nostru viu trei „purcei de mare“. In curând vom avea scatii, lugaci și sticleți. Zilnic, fiecare din noi, face de servici la colțul viu. Ingrijim animalele, observăm deprinderile lor, iar constatările făcute le înscriem în jurnalul nostru de zi.

Membrii cercului tinerilor naturaliști
Mașa BULKINA, Rimma CAȘIRINA, Sima LEVINA și ceilalți
regiunea Moscova, raionul Cunțev, satul Barviha

Discuții la proiectul de regulament

Una dintre îndatoriri

Străzile orașului nostru vuiau de larma și veselia pionierilor. In fiecare colțișor ei sădeau câte un puiet urmând exemplul pionierilor din comuna Cristian, raionul Stalin. Nici de grădina casei pionierilor n'au uitat. Aici, deunăzi, harnicii pionieri au făcut o treabă deosebită. Au lucrat la îngropatul viței de vie ca să n'o apuce înghețul. Ei au învățat totodată cum trebuie tăiată vița, care butaș e bun de plantat și care de lăsat. Pionierii dela noi știu că munca de folos patriotic, înfrumusețarea orașului natal, a străzii, grădinii, sau ajutorul la strânsul recoltei e una din îndatoririle pionierului.

Gheorghe COCOREANU
instructor superior — casa pionierilor-Bârlad

Surprize pentru cei mici

Intr'o adunare, pionierii dela Școala de 10 ani din orașul Huși, au hotărît să facă o surpriză neașteptată copiilor dela Căminul de zi „7 Noembrie“. Ei au confecționat jucării pentru prietenii cei mici: treizeci de păpuși și mai multe coșulețe. In coșulețe pionierii au avut grijă să pună bomboane. Maria Georgescu și Veronica Chiorescu au lucrat cele mai frumoase jucării. Nespus de mult s'au bucurat copiii când pionierii le-au adus darurile. In semn de mulțumire, ei au recitat poezii, au cântat și au dansat.

In acest fel pionierii, au dat viață uneia din îndatoririle cuprinse în proiectul de Regulament al Organizației Comuniste a pionierilor din R.P.R. și anume, grija față de cei mici.

Elena RAGALIE
șefa secției Școli și Pionieri a Comitetului raional U.T.M.-Huși

Am primit cravata roșie

Incă de multă vreme am început să mă pregătesc, să învăț din zi în zi mai bine. Am cerut ajutorul grupei ca să pot cunoaște cât mai multe lucruri despre cravata de pionier, despre angajament, despre drepturile și îndatoririle pionierilor. Am cerut chiar să particip și eu la prelucrarea regulamentului organizației de pionieri.

Și iată, a sosit și ziua aceea frumoasă când am primit cravata roșie și insigna de pionier. In fața detașamentului m'am angajat că voi purta cu cinste cravata pionierească.

Vasilica NICOLESCU
Unitatea Nr. 1 — Brezoiu

La ora de lucru

O grupă de pioniere dela centrul școlar 5-7-8 din București învață la ora de lucru diferite cusături

O lecție

— Incă o notă cinci mămico, spunea Stelian Grigore din clasa VII-a dela Școala de 7 ani din comuna Bregu, reg. Ploești, de câte ori se întorcea dela școală.

— Foarte bine, îi răspundea mama lui. Firește, mama se bucura de succesele băiatului, dar în inima sa era supărată de un lucru:

„...Dece oare la băiatul meu nu vine niciun coleg?, — se întreba dânsa deseori. El nu are prieteni?“.

Dar nu numai mama lui era supărată de acest lucru, ci și colegii dela școală. Intr'o zi, la o adunare de grupă, unul dintre școlari i-a spus:

— Ia ascultă măi Grigoraș, tu dece nu vrei să te împrietenești cu nimeni? Nu te plictisești singur? In tot timpul, cauți să fii cât mai izolat de noi.

— Ba deloc nu mă plictisesc, a răspuns Grigoraș. Eu găsesc că este mai bine așa de unul singur. Dece să am eu bătaie de cap cu prietenul și el la rândul lui cu mine?

★

Intr'o zi după amiază, Stelian a făcut o mică excursie. Seara, la întoarcere simți că-l dor toate oasele. Dimineața nici n'a putut să se dea jos din pat. Astfel, răceala îl așternu la pat pe neașteptate. In prima zi, pe Stelian nu-l îngrijoră deloc lipsa dela școală. După câteva zile însă, Grigoraș începu să se neliniștească. Sfârșitul pătrarului se apropia și se temea că va rămâne cu lecțiile în urmă.

Era a patra zi de când Grigoraș nu vorbise decât cu mama lui. Gălăgia dela școală a elevilor, glasurile profesorilor, erau acum departe de el, fără să-i mai audă, fără să-i poată vedea. Il cuprinse dorul de școală. Fără să-și dea seama se gândi: „Ce bine ar fi fost dacă aveam un prieten. El mi-ar fi povestit tot ce se petrece la școală“.

Chiar atunci bătu cineva la ușă, făcându-l să tresară.

— Intră! răspunse Stelian trăgând plapoma peste el.

In casă intră Gheorghiță, colegul lui de bancă.

— Noroc Grigoraș, spuse oaspetele.

— N... Noroc, îngână bolnavul.

— Ce faci, te simți mai bine? — Iartă-ne că te-am...

— Dece să vă iert? întrebă mirat bolnavul.

— Știi, deabia azi am auzit că ești bolnav, altfel veneam din prima zi. De azi, încolo, voi fi în fiecare zi la tine după ore, până ce te vei însănătoși.

— Cum? se miră Grigoraș. Pentru ce, că doar n'am făcut nimic pentru tine.

— Așa am hotărît în adunarea de grupă, mai spuse Gheorghiță. Și acum hai să-ți arăt unde am ajuns cu lecțiile și să-ți explic cum trebuie să ți le faci.

Au trecut de-atunci mai multe zile. Grigoraș se însănătoși și s'a întors la școală. Intr'una din seri își făcea lecțiile, când deodată își aduse aminte de ceva:

— Mămico, știi că am uitat un lucru foarte important: Voinea Constantin n'a venit azi la școală. Mama lui s'a dus până la Târgoviște și el a rămas să aibă grijă de surioară. Trebuie să mă duc să-i spun ce lecții am avut azi.

Apoi fără să mai spună ceva, porni spre ușă cu servieta în mână. Dar cum era târziu, mama lui îl opri:

— Nu te mai duce acum, a înserat de două ore și doar știi bine tocmai unde locuiește.

A rămas cu mâna pe ivorul ușii.

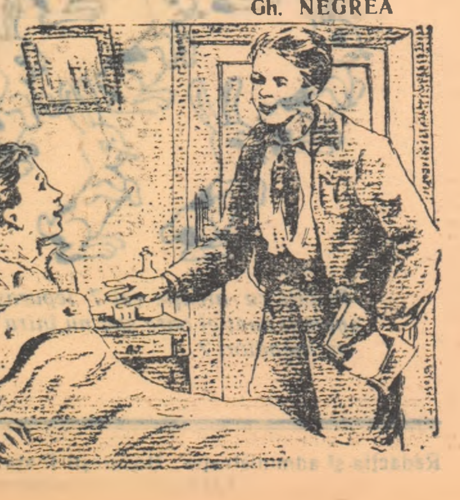
— Mămico, dar... trebuie să merg... Ce o să facă el mâine când o veni la școală cu lecțiile neînvățate?

Și mama i-a dat voie să plece.

A doua zi când s'a întors dela școală Stelian intră vijelios pe ușă:

— Iar am luat un cinci mămico! Dar știi ceva? Și Voinea Constantin a primit tot un cinci. A știut totul. Și să pregătești ceva fiindcă mai pe seară vine în vizită la noi. Ne-am împrietenit.

Gh. NEGREA

Cantemiriştii

de CELLA SERGHI

Furtună de primăvară în munţi. Fulgere roşii spintecă noaptea de catran. Bubuitul tunetului se rostogoleşte pe văi, cu ecouri prelungi, înfricoşătoare. Pânze de apă se cern din văzduh. Sub pieptul uraganului, brazi falnici şi vânjoşi se frâng ca beţele de chibrit. Şi în mijlocul acestei deslănţuiri cumplite a naturii cinci băieţi de 14-15 ani se caţără pe stâncile ude, coboară în văgăuni, străbat neistoviţi prin desişul de cetini, în căutarea unei fetiţe pe care furtuna a prins-o undeva în munte.

Cine sunt îndrăzneţii? Ce fel de inimi bat în piepturile acestea tinere, îndemnându-i să înfrunte fără preget stihia? Sunt

cantemiriştii. Cuvântul acesta spune totul. El înseamnă mândrie, putere, eroism. Calităţile acestea minunate le are fiecare elev care, acolo, în şcoala albă şi însorită dela poalele Bucegilor, se pregăteşte să devină ofiţer al Armatei R.P.R.

Fireşte. tăria şi frumuseţea caracterului nu se dobândesc aşa uşor! Iată, chiar unii din cei cinci băieţi despre care vorbeam, n'au fost aşa dela bun început. De pildă Vlad, care când a venit la şcoală era îngâmfat, nestatornic, leneş Sau Răzvan, care la început se gândea numai la sine, nevoind să împrumute nici măcar briceagul de ascuţit creioane, izolându-se ca un melc în cochilia lui...

Dar, ajutaţi de locotenentul educator Toma Iovan, care se apropie de ei ca un frate mai mare, sprijiniţi de colectivul în mijlocul cărora trăiesc, aceşti băieţi se transformă, devenind adevăraţi militari.

Frământările lor, lupta lor pentru a-şi învinge însuşirile proaste, sunt zugrăvite viu şi emoţionant în cartea „Cantemiriştii". Eroii cărţii sunt „poetul" Rădaşa, „boxeurul" Gorovei, poznaşul Anişor, Vlad, Răzvan şi ceilalţi băieţi din clasa I-a A pe care îi veţi cunoaşte şi îndrăgi de-a-lungul paginilor în care sunt redate întâmplările bucuriile şi necazurile unui întreg an de şcoală. Şi zilele nu se aseamănă între ele la şcoala Dimitrie Cantemir. „Expediţia" pentru găsirea unui căţel pierdut, meciul cu şcoala sportivă, pregătirea „în secret" a unei piese de teatru şi o sumedenie de alte „evenimente" însufleţesc, dau farmec şi noutate fiecărei zile din viaţa cantemiriştilor. Dar toate acestea nu-l smulg pe elevi dela preocuparea lor cea mai de seamă: învăţătura. Clasa I-a A se străduie din răsputeri să ajungă fruntaşă şi izbuteşte.

Când, la sfârşitul cărţii, îi întâlneşti pe eroii noştri defilând mândri în uniformele lor minunate, trăieşti din plin alături de ei emoţia şi bucuria de necuprins a clipei. El au făcut un pas înainte către împlinirea unei înalte năzuinţe: aceea de a deveni comandant de nădejde al armatei noastre.

CITIŢI ACESTE CĂRŢI

Să facem cunoştinţă:

CU COSTEA.— Să nu credeţi că-i cumva marinar. Vrea să ajungă ofiţer de marină când va fi mare. Deocamdată este numai călător pe puntea lui „Aşhabad". Se duce la unchiul său unde îşi va petrece vacanţa.

Costea e un băiat bun în general. Dar vedeţi, că fără să mărturisească, el se crede mai priceput decât alţi băieţi de-o seamă cu el. Şi mai crede că nimeni nu-i poate lua înainte. Fireşte, îşi face socoteala Costea, în orăşelul acesta mic de pescari unde-şi va petrece vacanţa n'o să se găsească vreun băiat de-o potrivă cu el. Şi totuşi încă din prima zi dela sosirea lui alţii i-o i-au înainte: unul îl întrece la înot, altul la fugă. Costea nu-i chiar atât de grozav. Nu ştie să smolească o barcă şi nici să vâslească, nu se pricepe la radiofonie, la îngrijirea pomilor, şi nici măcar să cureţe cum se cade cartofi, nu ştie. Dar noii lui prieteni sunt gata să i le arate pe toate câte nu le cunoaşte. Plăcută vacanţă a petrecut el, şi Costea când a plecat din nou la Kiev, tare i-a mai fost greu să se despartă de copiii, faţă de care la venirea lui se socotea superior.

CU NIURA. — E o fetiţă cu părul roşcat, împletit în două cozi legate cu o funduliţă roşie. Are dinţii mărunţi şi albi iar ochii de un albastru limpede. O fată veselă, ce-i drept cam vorbăreaţă, dar harnică fără pereche. Cât e ziua de mare nu-şi găseşte astâmpăr. Niura es[te] verişoara lui Costea şi locuieşte împreună cu tatăl ei; mamă n'are. Fata asta are vreme pentru toate. Pentru treburile din casă şi pentru joacă. Numai cât o vezi frământând pâinea, şi-apoi repede la şcoală, şi din nou acasă să pregătească masa. Şi ce pricepută e la alergat. Prima totdeauna la concursuri. Ea râde când repetă cuvintele profesorului de cultură fizică care-i spune că are picioare cu adevărat talentate.

Niura este o fetiţă simplă, veselă şi modestă.

CU TIMOFEI. — I se mai zice şi Timca. E un băiat voinic cu o faţă blajină. Niura-i zice Timofei cel leneş, şi asta pentrucă Timca nu-i atât de neastâmpărat ca ea şi se mişcă mult mai domol. Măcar şi când înoa[tă] el nu vrea să se obosească.

— Timofei, să nu adormi! Or să te mănânce racii! îi strigă Niura când vede că apa îl duce la vale.

Dar dacă vrei să-l cunoşti cu adevărat pe Timofei trebuie să-l vezi lucrând în grădină. Fără grabă, el trece dela un pom la altul, apleacă cu băgare de seamă crengile, cercetează fructele. Şi în grădină Timofei se mişcă încet, dar oare se poate spune despre el că-i leneş?

Mai trebuie să faceţi cunoştinţă cu Mişca Ţâganioc, cu Efim Condratievici, unchiul lui Costea, cu prichindelul Egorca.

Pe toţi îi găsiţi în cartea „Lumini pe râu", scrisă de Nicolai Dubov.

UN JOC LITERAR

Iată un joc literar la care pot participa mai mulţi copii. Inainte de începerea jocului, pregătiţi un număr de bileţele. Pe fiecare bilet scrieţi două întrebări la care trebuie să răspundă fiecare participant. Se pregătesc mai multe bileţele decât numărul jucătorilor. Fiecare bilet împăturit este pus într'o cutie, aşa că cine a dat repede răspunsul poate trage un bilet. Pentru fiecare răspuns bun se dă un punct. Răspunsurile se dau pe aceleaşi bileţele unde se află şi întrebările. Cine totalizează un număr mai mare de puncte este socotit câştigător. Dăm câteva întrebări care se pot scrie în bileţele. Răspunsul, găsiţi-l voi singuri.

1. Cine a scris aceste cuvinte? „Căci vai de acele naţii, unde un mic număr de cetăţeni îşi întemeiază puterea şi fericirea lor pe robirea gloatelor".

2. Spuneţi numele poetului care a scris aceste versuri:

„Pămîntul nostru-i scump şi sfânt,
Că el ni-e leagăn şi mormânt;
Cu sânge cald l-am apărat,
Şi câte ape l-au udat
Sunt numai lacrimi ce-am vărsat".

Spuneţi titlul poeziei.

3. Cunoaşteţi opera în care a fost întrebuinţată această expresie? „...o soţietate fără prinţipuri, va să zică că nu le are!".

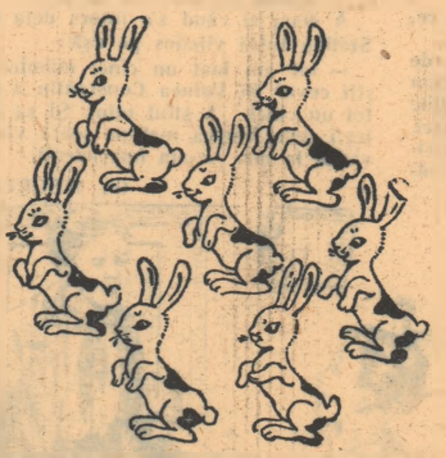
De cine a fost scrisă opera?

4. In ce fabulă s'a spus:
„Voi egalitate, dar nu pentru căţei!"
Cine a scris-o?

5. Cine a scris aceste versuri? Din ce lucrare sunt?
„Că din vultur, vultur naşte, din ştejar, ştejar răsare".

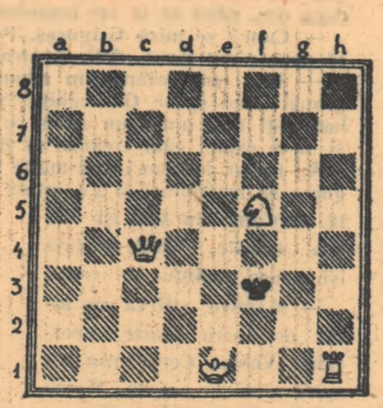
6. Cine a scris aceste cuvinte.
„De prin lume adunate
Şi la lume iarăşi date".

Joc de perspicacitate

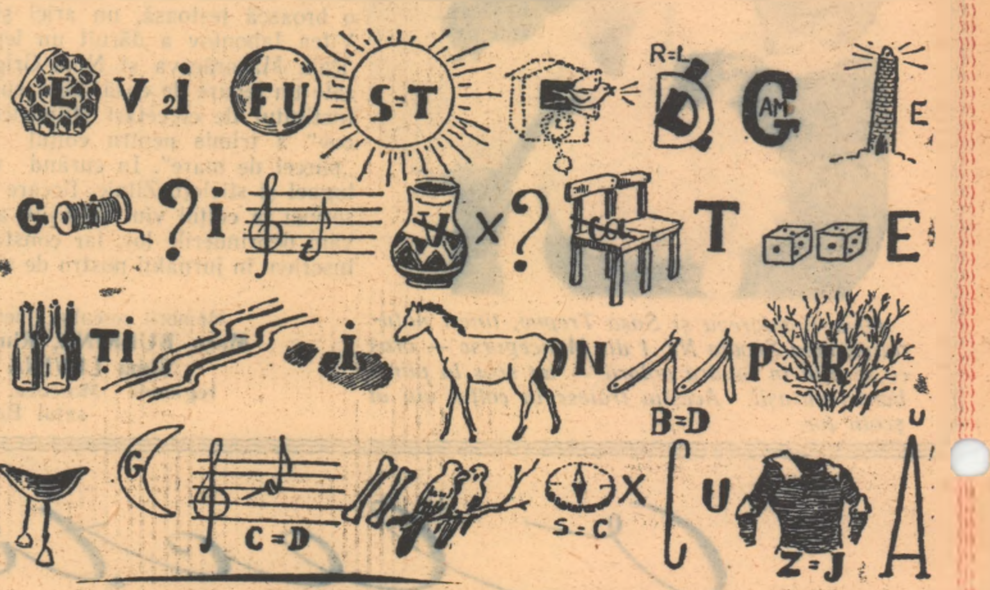
Priviţi cu atenţie cei 7 iepuraşi şi spuneţi sunt ei oare sau nu întru totul asemănători?

Problemă de şah

Albul face mat dintr'o mutare!
Controlul diagramei:
Alb: Rege e 1; Tură h 1; Damă c 4; Cal f 5.
Negru: Rege f 3.

REBUS

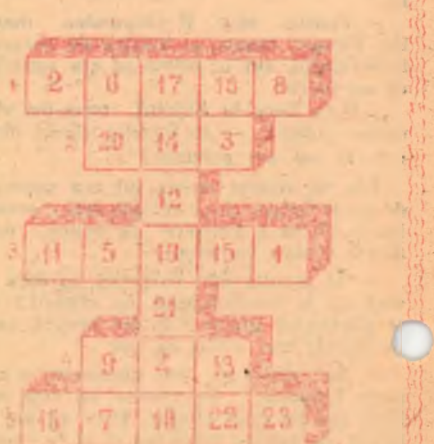

Deslegând rebusul de mai sus, veţi găsi patru versuri dintr'o poezie. Indicaţi versurile, cine este autorul poeziei şi care este titlul ei.

Sport pe... ecran

Orizontal: 1. Ambarcaţiune sportivă. 2. Sport al minţii. 3. Servesc la scrimă. 4. Plantă deosebit de vivace de care cu greu te descotoroseşti pe ogor. 5. A-ţi da adeziunea.

Vertical: 1. Campion — Pe unde! 2. Sport pe apă. 3. Interjecţie — Bir!

(Citind literele în ordinea cifrelor din pătrăţele veţi afla titlul unui film sovietic pentru copii).

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii tel 7 61 00 7 60 10 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir Gen P.T.T. 100 114 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".